

Mars 2011

Amatörfotografklubben i Helsingfors rf:s medlemmar kallas till

MÅNADSMÖTE

torsdagen den 31 mars kl. 18.00

Kvällens gäst är **Sami Karjalainen** som fotograferar trollsländor, gräshoppor och vårtbitare. OBS! Sami talar finska.

Sami bedömer också

MÅNADENS BILD: "NÄRBILD/MACRO"

(Se ordförande Mikael Albrechts definition på sida 4)

Deltävlingarna är som vanligt två: påsiktsbilder i färg respektive svartvitt.
Högst ett tävlingsbidrag per deltagare och deltävling.

Tävlingsbidragen lämnas in vid mötets början eller minst två dagar före mötet till Oy Foto-Hasse Ab, Lilla Robertsgatan 4, eller ännu hellre direkt till tävlingssekreteraren.

Mötet hålls i Kameraseuras lokal på Barnhemsgränd 1.

UTAN CIRKULÄR?

Om du blivit utan cirkulär kan det naturligtvis bero på ett fel eller störning i utskickningsprocessen. Det har skett för oss åtminstone en gång under detta verksamhetsår. Eller kanske har du flyttat, men glömt bort att meddela din nya adress till AFK? En annan möjlighet är att du någon gång meddelat att du gärna läser cirkuläret direkt på webben, och i så fall skickar vi inte ut ett cirkulär till dig de gånger vi inte har en sponsor för postningen.

Om du känner dig osäker på hur dina adress- och postningsuppgifter ser ut i registret, ta kontakt med skattmästaren.

Vårhälsningar! Hanna

NY MEDLEM

Välkommen, säger vi till **Patrik Salmi**, som ansökt om medlemskap i AFK.

BOTTENNAPP I ÅRSUTSTÄLLNINGEN

Om deltagandet från AFK:s sida i Fotoklubbarnas förbunds årsutställning var lågt – två deltagare med nio bilder – så var framgången ännu obetydligare: ingen bild godkänd.

I år blir utställningen lätt att bese eftersom den hålls i Kameraseuras galleri vid Barnhemsgränd 1, där den pågår 3–21.4 med öppethållning ti-fr 12-16, lö 11-14. Vernissage blir det 2.4 kl. 17-19.

NIKI STRBIAN- BARNFOTOGRAF

Det var ett brustet hjärta som fick tjeckiska **Niki Strbian** att lämna sina tekniska studier vid universitetet i Prag 1999. Egentligen ville hon flytta till ett varmt land. Portugal, hade hon tänkt. Men av olika orsaker återstod slutligen bara alternativen Tyskland och Finland. Tyskland låg för nära, så det fick bli Finland. Vilket hon genast insåg vara ett misstag, när hon landade. I september.

Men det blev ju småningom sommar, en fin sommar, och Finland började framstå i positivare dager. Här mötte hon sin blivande man, som är slovakier (hemma pratas nu både tjeckiska och slovakiska, två helt skilda språk), han hade jobb här, och nu är de här för livet. Det bästa landet i världen att ha familj i, tycker Niki.

Konstnärer hade alltid betraktats med misstro i hennes familj, så när första barnet föddes för fem år sedan och hon började fota, så var det ingalunda för att bli konstnär. Men hur det nu var så började maken och hon tävla om vem som tog de bästa bilderna, hon hade mera tid och kunde öva mera, hennes bilder blev bättre och bättre. Hon fick blodad tand, blev medlem i Kamera-seura, i International Evening, och bestämde sig för att satsa på fotografering riktigt på allvar.

Idag är Niki Strbian professionell barnfotograf. På det sättet har hon lyckats kombinera fotograferandet med det hon är bra på: att vara tillsammans med barn.

- Jag fotograferar ingenting annat: inga insekter, landskap, händelser, säger Niki.

Fast riktigt sant är det inte. På visitkortet står att hon sysslar med både student-, bröllops- och något som heter boudoirtografering.

I fotograferingsögonblicket skall allt vara äkta och naturligt: ljuset, känslan. Niki kan inte vara kreativ om det inte finns känsla på riktigt i bilden. Vill gärna fotografera barnet tillsammans med sin familj.

- Jag tror att alla innerst inne VILL bli fotograferade. Man måste bara vänta att den där stunden "jag blir aldrig bra på bild" är förbi.

På grund av smått datorstrul kunde vi inte se de bilder hon hade med sig på minnespinne, men eftersom hon har en hel del upplagt på nätet så blev det ändå en imponerande visning. Tyvärr bara mina kommersiella bilder! beklagar hon.

Den som inte var med på mötet kan gärna gå in på **www.nikistrbian.com** och själv se. Inte minst om ni undrar över vad det där med boudoirtografering är för något...

Också domarskapet klarade Niki med den äran, trots att hon, liksom de flesta, "avskyr" sådana uppdrag. Hon gav varje bild uppmärksamhet och mycket rak kritik.

De flesta porträtten föreställde kvinnor. Männe det berodde på att tävlingen samtidigt gällde pokalen Qvinnan? Som **Torbjörn Gustafsson** kapade med sitt nakna kvinnoporträtt från Indien.

*Domaren Niki får instruktioner av mötesordförande Pehr Snellman.
(Foto: Rici Creutz)*

TÄVLINGSRESULTAT

Färg

- I **Tua Rahikainen:** Hommage à Rembrandt
"Lovely portrait! Har atmosfär, är lite mystiskt. Som de gamla mästarna. Egentligen lite för orange"
- II **Jan Eklund:** Leonardo da Vilhu
"Tycker mycket om den här. En rå bild. Den mörka bakgrunden är utmärkt. I efterbehandlingen hade man kunnat ge lite mera ljus i ansiktet."
- III **Richard Creutz:** Wilma
"Den här tilltalar mig. Det är en utmaning att fota barn. Men är den lätt underexponerad? Vitbalansen är i alla fall lite fel, ansiktet grönskiftande."

Svartvita

- I **Urda Fogel-Michael:** Vega
"Den här gillar jag, skulle själv vilja kunna ta sådana bilder. Lite drömsk, och samtidigt rough. "

- II **Jan Eklund:** Mimma
"Inte mycket att säga här inte. Det är alltid svårt att fotografera gamla människor, men den här kvinnan har "spirit"."
- III **Richard Creutz:** Sofie
"Många av porträtten här är inte helt skarpa. Ett studioporträtt som det här borde vara helt skarpt. Flickan springer inte iväg! Men annars trevligt."

Publikens favorit:

Richard Creutz: Sofie

Pokalen Qvinnan

Torbjörn Gustafsson: Marisela
"Det mest nakna kvinnoportättet!."

Urda Fogel-Michael: Vega

Jan Eklund: Mimma

Richard Creutz: Sofie

*Torbjörn Gustafsson: Marisela
(konverterad till svartvitt)*

MACRO- ELLER NÄRBILD?

Mars månads tävlingstema väcker säkert än en gång tankar om vad som egentligen menas och vilken typ av bilder som passar in. Macro är egentligen en **teknisk definition** som traditionellt brukar betyda att förhållandet mellan objektet och projektionen är minst 1:1, dvs. att bilden som projiceras på filmen eller digi-sensorn är minst lika stor som det avbildade objektet.

Av detta följer att en **macrobild är en närbild**. Men en bild kan mycket väl vara en närbild utan att ens komma i närheten av den tekniska definitionen av macro. **I tävlingen godkänner vi bådadera** för att man ska kunna vara med utan att äga specialutrustning för macrofotografi. Men hur nära måste man då vara? Det finns ingen definierad gräns för det. Det viktiga är känslan av att fotografen har varit nära objektet.

MICKE

AKTIVITETSKALENDER FÖR AFK T.O.M. APRIL 2011

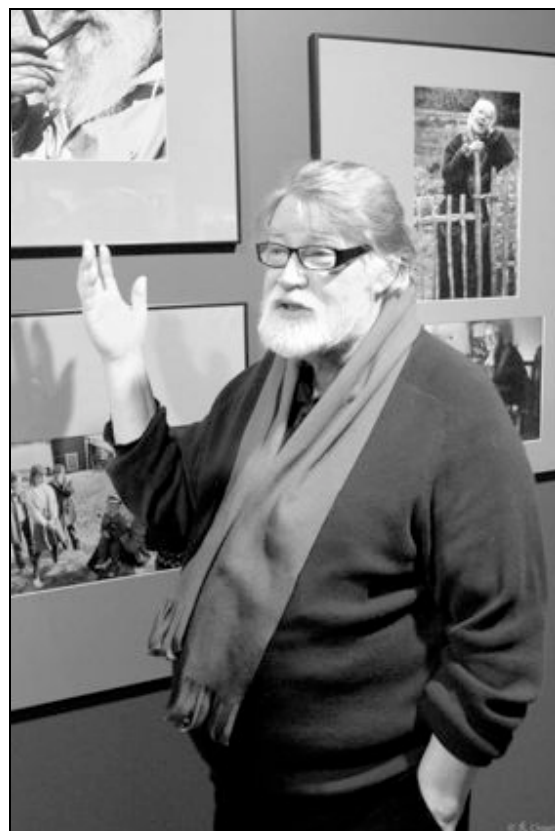
Aktivitet	Datum	Kl.	Plats	På programmet/Anmärkningar.
Bildcirkeln	To 24.3	18.00	Barnhemsgränd 1	Christine talar om vad man bör tänka på när man trycker på rec .
Digicirkeln	On 30.3	18.00	Labbet, Tölög.52	Katrin Eismann-kursen fortsätter under ledning av Mikael Albrecht .
Månadsmöte	To 31.3	18.00	Barnhemsgränd 1	Månadens gäst: Sami Karjalainen . Månadens Bild: Närbild/macro
Deadline för vårutfärden	To 31.1			Sista chansen att anmäla sig (till Ghita Thomé) till Vårutfärden!
Deadline för inlämnande av förslag till tävlingstemata	Må 4.4	17.00		Skicka in förslagen till Kristian Frantz, se kontaktinfo!
Bildcirkeln	To 21.4	18.00	Barnhemsgränd 1	Programmet ännu öppet.
Digicirkeln	On 27.4	18.00	Labbet, Tölög.52	Katrin Eismann-kursen fortsätter under ledning av Mikael Albrecht .
Månadsmöte	To 28.4	18.00	Barnhemsgränd 1	Programmet ännu öppet. Månadens bild: landskap

ÅRSFEST MED UTSTÄLLINGSBESÖK

(Foto: Peter Stenius)

En stor skara AFK:are firade sin 122-åriga klubbs årsfest med besök på fotoutställningen **In memoriam** i Sinebrychoffska museet där utställaren själv, fotografen **Carl Gustav Hagström** (till höger), dök upp som trevlig ciceron. Efteråt blev det sats på ristorante med bl.a. **pokalövertäckning** till segraren i höstutflyktstävlingen **Cecilia von Weymarn**.

(Foto Rici Creutz)

UTSTÄLLANDE AFK:ARE

Eric Mutel är en fransk konstnär och AFK:are som bor och arbetar i Helsingfors. I sin verksamhet tangerar han medier som fotografi, video, performans och scenografi. Han planerar också utställningar och ljus-sättning.

Fotografi, om än i speciell form, är det frågan om i två utställningar som Eric för närvarande håller i Helsingfors under den gemensamma titeln **"Les lumières latentes"** (Det latent ljuset). Han har i mörkrummet belagt mjuka plastark med en våt ljuskänslig emulsion och sedan exponerat dem under svartvita negativ i förstöringsapparaten, i detta fall med porträtt som motiv. Efter framkallning har emulsionerna genom frysning överförts till isblock. Resultatet blir positiva genomsiktsbilder, som kan visas med bakgrundsbelysning i kyliga förhållanden. Den frusna bilden är inte stabil, utan bryts successivt ned i en process av uttrycksfulla förändringar.

Eftersom isbilderna inte kan visas i varma rum representeras de på de aktuella utställningarna av utprintade reproduktioner och några videodokumentationer av stadierna i bildernas livscykel. Hur nära originalen de här versionerna kommer är svårt att säga med tanke på hur olika en bild kan vara i genomsikt och påsikt. Med hud som rynkas, ansikten som skrynklas och förvrängs, mänskliga drag som sjunker bort bakom sprickor, bubblor och smältspår i isen ger bilderna betraktaren en stark upplevelse av förgänglighet.

I några videor har Eric Mutel accelererat smältningen av isbilden med hjälp av en stark värmekälla bakom isblocket. När smältningen tränger igenom isen vid modellens huvud skymtar i hålet den avdunstande vattenångan likt helvetets flammor. Avsiktligt eller inte är effekten lätt komisk och bidrar till att lätta upp det memento mori som annars präglar utställningen.

Det finns **några dagar kvar** att se utställningarna. Den ena versionen av "Les lumières latentes" visas i **Galleri Käytävä** i Kabbelfabriken, Tallbergsgatan 1, trappa C, 2a våningen, **t.o.m. 26.3** (öppet må-fr 10-18, lö-sö 12-16).

Den andra versionen finns framme i **Galleri Stoa**, Åbohusvägen 1, metro Östra cent-

rum, också **t.o.m. 26.3** (öppet må-to 9-20, fr 9-18, lö-sö 10-16).

CF

AFK:are av födsel och ohejdad vana kunde man kalla **Johanna Hackman**, som har rötter i klubben både på mödernet och fädernet. Under årens lopp har hon då och då visat upp en bild i någon klubbävling. En utställning tillsammans med mamma Nina har stannat i minnet. Johanna har också livat upp sidorna i olika fototidskrifter med engagerade intervjuer och rapporter. I dem går hon rakt på väsentliga personligheter och platser där det händer: Arles, New York, Paris i fotografiets månad november. Nu har Johanna tagit steget ut som fotokonstnär med en egen stramt fokuserad utställning.

"Utan oss" (och samma på tre språk till) heter utställningen, som hålls i Åbo på fotocentret **Peri**, inrymt i Väinö Aaltonen-museet. Utan oss syftar på de hemlösa som befolkar de stora städernas gator, de som vi mött men kanske inte velat se, förrän vi här konfronteras med dem i mörkt hållna bilder som står fram ur de svarta utställningsvägarna.

Att bilderna saknar namn och nummer ger en kollektiv prägel åt sviten. Man ser ett globalt skuggornas folk som träder fram ur den mörka bildkanten sysslade med sitt: värma sig på ett gatugaller, rota bland det vi kastat, reda sig en kartongboning eller bara vandra. Fotografens solidaritet med de fotograferade är tydlig. Hon kommer nära utan att vara påträngande, hon har empati utan att vara gråtmild.

Tekniskt är bilderna så långt från "den fina kopian" man kan komma. De följer den låga skärpan, de grova kornens och de summariska valörernas estetik, utan att för den skull brista i autenticitet. Man får i tankarna den nyligen gjorda undersökning enligt vilken dagens tidningsläsare anser tekniskt bristfälliga bilder var de mest trovärdiga.

Fotocentret Peri finns vid Östra Strandgatan 38 i Åbo. Utställningen pågår t.o.m. 3.4 med öppethållning ti, to-sö 10-18, ons 12-20.

CF

Ett urval ur bildskörden **från AFK:S höstutflykt till Högholmen** visas på Wayne's Coffee, Alexandersgatan 11, tills vidare.

Till vänster ett exempel på Eric Mutels isbilder, ovan en av bilderna från Johanna Hackmans utställning.

AFK PLANERAR UNGDOMSSEKTION

Till hösten finns planer på att starta en ungdomssektion inom AFK, tänkt för 15-20-åringar som vill lära sig mer om fotografering och bildframställning. Men för att kunna starta behöver vi intresserade ungdomar!

Tanken är att få ihop ett gäng som gemensamt sätter upp önskemål om kurser, tävlingar, intresseområden mm. Inga förkunskaper krävs, men ett intresse för att lära sig om fotografering är en förutsättning. I dagsläget finns inget spikat program utan tanken är att ungdomarna själva får forma verksamheten i samarbete med AFKs styrelse och intresserade medlemmar. Finns intresse så samlas vi redan under våren för att börja diskutera och planera.

Om du själv eller någon du känner passar in på beskrivningen ovan, så kontakta mig!

Hälsar
Cecilia von Weymarn
c.weymarn@gmail.com
tel: 0504 821286

PS.

Styrelsen beslöt vid sitt förra möte att ungdomar upp till 21 års ålder får 50% rabatt på medlemskapet och eventuellt abonnemang!

AFK:aren LINDA VAROMA FINALIST I LONDON

(Foto: Lasse Lehtinen)

-Jag blev intresserad av fotografi i yrkeskolan, när jag studerade mediakultur vid Yrkesinstitutet Practicum. Före det hade jag inte alls varit intresserad av foto. Jag tog någon tillvalskurs i högstadiet men tyckte det var astråkigt att stå i ett mörkt rum och vifta i några baljor...

- Jag förstod nog egentligen vad fotografi är, först när jag hade varit i Nykarleby en tid. I början var jag intresserad av dokumentärfotografering, antagligen för att det var den enda konkreta stilinriktningen jag kände till. Nu är jag ganska långt från det.

Det här berättar unga AFK:aren **Linda Varoma**. Linda är en av de tio finalisterna i fotostudenttävlingen **Sony World Photography Awards**, som avgörs i London i slutet av april, som avslutning på London World Photography festival.

Finalen sker precis när AFK:s aprilmånadsmöte går av stapeln. Annars hade Linda och hennes kurskamrat och sambo Lasse Lehtinen, också han AFK:are, berättat om sitt fotograferande på just det mötet. Men vi får väl återkomma i höst - när vi vet hur det gick för Linda i tävlingen och när både Linda och Lasse är klara med sina studier vid fotolinjen i Nykarleby.

Lindas examensarbete heter **Den sjungande grannen**. För det har hon åkt runt i Estland och fotograferat 69 sång-

scener. Att det blev just det temat har säkerligen att göra med att Linda fick studera fotografi i Dorpat i ett halvår hösten 2009.

Linda är mycket nöjd med utbildningen i Nykarleby, trots att hon åkte dit med ganska långa tänder:

- Nykarleby kändes litet, trångt och lande...

Men mycket snart märkte hon fördelarna med att det var litet, trångt och lande, och hon är lite skeptisk till den planerade flytten av skolan till Jakobstad.

- Jag tror att flytten har sina för- och nackdelar. Det som är bra är att det blir mera liv runt omkring, det finns mera studerande och andra människor i samma ålder att umgås med, och inte bara andra konststuderande. Utrymmena blir säkert fina, bilderna på fotolinjens kommande utrymmen ser jättebra ut redan nu. Det som kommer att drabbas är säkert friheten. I Nykarleby är man ju fri att komma och gå hur som helst och att t.o.m. bo på skolan, folk övernattar på madrasser i mörkrummen, eftersom ingen längre på min årskurs har lägenhet i Nykarleby men vi måste ibland stanna en vecka eller så för att gå på föreläsningar. Man får använda utrymmen och utrustning fritt för att vi är en så liten enhet och det finns tillräckligt med allt för alla. I Jakobstad ökar studerandemängden så det kommer automatiskt att bli mera konkurrens om vissa saker, tex. datasalar och sånt.

I sommar skall Linda jobba som pressfotograf på Kymen Sanomat. Som pressfotograf har hon redan erfarenhet av Borgåbladet.

Sambon **Lasse Lehtinen** har anställning på Östra Nyland som ombrytare och fotograf men han arbetar också vid sidan om med egna, konstnärliga projekt. Han ska ha sin första **separatutställning i Lovisa** i sommar och som bäst hänger en av hans serier i **Helsingfors Alzheimerförbunds lokaler**, helt bredvid labbet i Tölö.

Nu får vi bara hålla tummarna för Linda i London. Hennes finalbidrag ska lämnas in 28.3. Senast i höst får vi säkert se resultatet!

CS

VAD VILL VI VISA MED VÅRA RESEBIL- DER?

Vad vill vi egentligen visa med våra bilder när vi fotar under resor i främmande länder? Den frågan har jag igen reflekterat över i samband med senaste resan till Grekland. Nöjer man sig med att kopiera postkortet som kioskerna säljer, eller försöker man få med mer?

När man besöker ett land som turist så blir bilderna lätt ytliga och ensidiga. Man rör sig på de områden där turismens infrastruktur är utvecklad. Man kanske åker omkring på resebyråns grupputflykter, och om man är mera självständig blir det ändå lätt just de ställen som beskrivs i Lonely Planet eller motsvarande. Den typiska turisten vill kolla av. Hon fotar det vackra och exotiska utan en tanke på hur samhället funkar under glansbildens yta.

Själv har jag aldrig stått ut med strandliv och gruppresor där guiden föser omkring turisterna som en fårscock. Det är mycket roligare att gå sina egna vägar och kanske få en glimt av vardagen i resemålet. Följaktligen så innehåller min bildsamling inte så många bilder av blåvita kyrkor på Santorini i solnedgången. Visst är det roligt att fota visuella bilder med harmoniska former och saturerade färger. Men det blir man fort trött på. Vad blir det då istället? Jo, dels områden där turister inte rör sig. Dels mer dokumentära bilder där jag försöker fokusera på samhällets funktion och fenomen, istället för landskap och det visuellt vackra. I Grekland betyder detta närmast att det blir fastlandet istället för öarna, i motsats till vart turister från Finland vanligen åker.

Vad de dokumentära bilderna beträffar så överträffar Greklands ekonomiska kris det mesta just nu. Ingen som reser till Aten idag kan undgå att lägga märke till den. Strejker nästan dagligen, ett öppet kommunistiskt parti med över 10% i galluparna, våldsam

ma demonstrationer, bankrån, arbetslöshet, tiggeri, politiskt laddad graffiti och en polisstyrka som är mycket synlig i gatubilden. Mycket att frossa i för dokumentärfotografen. Men var går de etiska gränserna?

De etiska frågorna runt avbildande av misär och lidande är ju någonting som nyhetsbyråerna måste brottas med dagligen. Och i princip gäller ju samma etik också amatörer, fast våra bilder får en mycket mindre spridning. (Ja, Greklands "misär" kan ju inte jämföras med t.ex. hungersnöd i Afrika. Men enligt europeiska normer så har många greker det mycket svårt just nu.)

Att sprida sådant bildmaterial befrämjar i och för sig en lösning av problemet. Internationell uppmärksamhet har hjälpt till att lösa många problem. Att landets ekonomi är i kris vet ju hela världen, men det mänskliga lidande som det medför är inte lika känt och uppmärksammat. I Greklands fall är det viktigaste budskapet att landet inte bara består av giriga bankirer och politiker som har förfalskat sina rapporter för att få mer understöd. Utan det består till största delen av människor, för vilka den skärpta ekonomin kan betyda skillnaden mellan medelklass och fattigdom. Människor som lider, utan att på något sätt ha bidragit till att krisen uppstått.

Men man måste å andra sidan fråga sig om grekerna själv vill vara mannekänger i bilder som förmedlar det budskapet? En del kanske förstår värdet i det, andra inte. Själv har jag i varje fall dragit gränsen vid tiggeriet. Jag fotar gärna demonstrationer och politiska affischer. En mänska som går i en protestmarsch på allmän plats har gjort ett medvetet val, och kan inte klaga om marschen fotograferas. Det har däremot tiggaren inte gjort. En mänska som måste skaffa sitt levebröd genom att tigga ska inte behöva bli ikon för sitt lands lidande, åtminstone inte utan att ge sitt samtycke till det. Och till det räcker inte mina kunskaper i grekiska, ännu.

MICKE

AFK:s tipshörna:

INDIREKT BLIXT MOT TRÄTAK

Indirekt blixtn som reflekteras mjukt från taket är ett bra sätt att ta dugliga blyxt-bilder. Men vi har alla blivit lärda att taket ska vara vitt för att det ska funka. Annars blir det väldigt konstiga färger. Problemet är bara att panel är väldigt populärt i bastur, mindre stugor osv. Om man vill använda indirekt blyxt i ett rum med träfärgat tak, och den automatiska vitbalansen inte klarar av det, så kan man pröva med att **ställa in kameran på vitbalans för glödlampa**. Det reflekterade ljusets ton beror förstas på träets färg, men kan ofta hamna tillräckigt nära glödlampans ljus. Sen ska man ju komma ihåg att det krävs en ganska kraftig blyxt för att klara mörkare ytor, och om träet är för mörkt kan det vara kört oberoende av vad man har med sig .

MICKE

KOM IHÅG:

Vill du komma med på **vårutfärden** till Björneborg? Inom mars månad vill **Ghita** ha **bindande anmälningar**. Sista chansen för detta är alltså på Månadsmötet den 31.3. Ghitas kontaktuppgifter finns i Kontaktinforutan!

Anmälningar tas fortfarande emot till tidigare utannonserade **kurser**, förutom till paspiskursen och blyxtdagen.

Kurs i **Ilfochrome** (kopiering från dia till papper) i labbet med Peter Stenius (tre anmälda). Kurstiden beroende av tillgången på material. **naturfotodagen** med Mikael Rantalainen. Tidpunkten beror på när snön smälter.

Förslag till **tävlingsteman** för 2011-2012 kan lämnas till Kristian "Frasse" Frantz senast 3.4.

Redaktörens rader:

KAN MAN LEVA ETT LIV UTAN KAMERAÖGAT?

Jag har firat semester, inte i Grekland som Micke, men på min stuga i Österbotten. Banalt, föga överraskande, dit åker jag ju alltid. Liksom Micke alltid åker till Grekland, i och för sig.

Det har, som vi alla vet, varit en strålande vinter. Om man med strålande menar kallt och mycket snö. Det menar jag.

Och varje gång jag varit utanför huset så har jag velat fotografera. Knäppa. Till höger och vänster. För det har ju varit så fantastiskt!

Alltid bär jag lilla fickkameran på mig, och ibland släpar jag också stora systemkameran med på promenaderna. Inte så ofta, eftersom det är ganska bökigt med både den runt halsen och en stav i var hand.

Alldeles nyss när jag igen för femtiofte gång suckade över hur underbart det var och igen tänkte att jag borde fånga det ljuvliga på bild så slog det mig: måste man faktiskt fånga allt på bild? Räcker det inte med näthinnan och det inbyggda minneskortet? Någon gång, i alla fall.

CS

KONTAKTINFO FÖR AFK

Styrelse: styrelsen@afk.fi

Ordförande Mikael Albrecht
Larsviksvägen 2 J, 02320 Esbo
Mobil: 040 550 9349
e-post: ordforande@afk.fi

Vice ordförande Pehr Snellman
Bränningsberget 11 B 12, 02320 Esbo
Tfn: 813 3225 (hem), 050 511 4616
(mobil)
e-post: ordforande@afk.fi

Sekreterare Ghita Thomé
Jungfrustigen 4 C 20, 00140 Helsingfors
Tfn: 170 342 (hem), 050 367 64 86 (mo-
bil)
e-post: styrelsen@afk.fi

Skattmästare Hanna Blomqvist
Braxenvägen 9 A 3, 02170 Esbo
Tfn: 462 2223 (hem), 050 4334 765
(mobil)
e-post: skattmastare@afk.fi

Webbredaktör och IT-ansvarig
Niklas Lindgren
Hörnebergsgatan 7 A 26
00500 Helsingfors
Mobil: 044 535 7073
e-post: webmaster@afk.fi

Tävlingssekreterare Kristian Frantz
Hansasbågen 3-5 D 7
01150 Söderkulla
mobil: 040 522 8638
e-post: styrelsen@afk.fi

Funktionärer: funktionarer@afk.fi

Labbmästare Henri Jalo
Timmerdammsvägen 1 E 36, 00640 Helsingfors
Tfn: 752 13 03 (hem), 040 510 47 83 (mobil)
e-post: labbmastare@afk.fi

Biträdande tävlingssekreterare, vice labbmästare Peter Stenius
Gamla Åbo landsväg 5-7, 00320 Helsingfors
Tfn 772 5783 (jobbet), 050 381 2648 (mobil)

Kontaktperson för arkivet Pehr Snellman (se ovan)

Klubbvärd Lars Wernbom
Skarpskyttegatan 18 A 8, 00150 Helsingfors
Tfn: 666 113 (hem)

Cirkulärredaktör Christine Saarukka
Hamnholmsvägen 1 D 58, 00980 Helsingfors
Tfn: 135 21 68 (hem), 040 722 38 49 (mobil)
e-post: cirkularet@afk.fi

Biträdande cirkulärredaktör Clas Feiring
Vargvägen 15 C, 00800 Helsingfors
Tfn: 755 33 24 (hem), 050 568 83 24 (mobil)
e-post: cirkularet@afk.fi

AFK:s labb: Tölögatan 52, 00250 Helsingfors, tfn 406 268

Labbokning: Oy Foto-Hasse Ab, Lilla Robertsgatan 4,
00130 Helsingfors, tfn 680 2244, öppet må-fre 9-17,
www.fotohasse.fi

Labbnnyckelfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan)

Bankkonto: Aktia 405549-2154067

Ansökan om medlemskap: Mikael Albrecht (se ovan)

Adress-och medlemsfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan)

AFK:s webbsidor: www.afk.fi

E-postinfo: afk@afk.fi